

Sygn. akt I PK 51/05

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa K. C.  
przeciwko S. Spółdzielni Spożywców w S.  
o przywrócenie do pracy,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2005 r.,  
kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w K.  
z dnia 16 września 2004 r., sygn. akt IX Pa .../04,

**odrzuca kasację i zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki  
kwotę 900 zł (dziewięćset) tytułem kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

### Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 16 września 2004 r., IX Pa .../04, Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K., w uwzględnieniu apelacji powódki K. C., zmienił częściowo wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w K. z dnia 5 listopada 2004 r., VII P .../03, w ten sposób, że zasądził na jej rzecz od pozwanej S. Spółdzielni Spożywców w S. odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę w kwocie 19.800 zł oraz oddalił apelację strony pozwanej.

Wyrok ten kasacją zaskarżyła strona pozwana, a powódka w odpowiedzi na kasację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. kasacja powinna zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie. Strona pozwana we wstępnej części kasacji wskazuje, że jej podstawę stanowi naruszenie § 12 regulaminu rady nadzorczej w zakresie dotyczącym zawiadamiania o terminie posiedzeń oraz zmiany porządku obrad. Regulamin rady nadzorczej spółdzielni nie jest prawem materialnym ani procesowym, a więc wskazanie naruszenia postanowień takiego regulaminu nie stanowi przytoczenia podstaw kasacji. Naruszenie postanowień takiego regulaminu może być zwalczane w kasacji tylko przez zarzut naruszenia przepisów procesowych dotyczących ustaleń faktycznych, a takich przepisów strona pozwana nie wskazuje (por. wyrok z dnia 16 listopada 2000 r., I PKN 82/00, OSNAPiUS 2002 nr 11, poz. 266; wyrok z dnia 26 września 2001 r., I PKN 651/00, OSNP 2003 nr 18, poz. 435). W uzasadnieniu kasacji strona pozwana powołuje różne przepisy prawa (Kodeksu pracy, Prawa spółdzielczego), ale nie twierdzi, że te przepisy zostały naruszone, a zwłaszcza nie uzasadnia, w jaki sposób miało to nastąpić. Tymczasem, wskazanie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie polega na podaniu konkretnych przepisów prawa materialnego lub procesowego, które zdaniem skarżącego zostały naruszone oraz wyjaśnieniu na czym naruszenie tych przepisów ma polegać. Warunków tych nie spełnia powołanie w kasacji różnych przepisów, ale bez wskazania, że to właśnie te przepisy zostały naruszone (postanowienie z dnia 17 stycznia 1997 r., I PKN 59/96, OSNAPiUS 1997 nr 17, poz. 315). Powołane w kasacji liczne przepisy prawa, których naruszenia w żadnej mierze się nie uzasadnia, stanowią pozorne wskazanie podstawy kasacyjnej (wyrok z dnia 20 lipca 2000 r., I PKN 741/99, OSNAPiUS 2002 nr 3, poz. 73). Strona pozwana przytacza jako podstawę kasacji naruszenie przepisów postępowania "a to poprzez okoliczność, że w niniejszym postępowaniu, tj. w postępowaniu apelacyjnym przed II instancją (...) dwukrotnie brała udział jako sędzia sprawozdawca ta sama osoba". Jednak również w odniesieniu do tej "podstawy" strona pozwana nie wskazuje, które przepisy miały być w ten sposób naruszone. Powołuje wprawdzie art. 386 § 5 i art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c., ale w istocie przyznaje, że nie zostały one naruszone. Ten zarzut mógłby być zakwalifikowany jako zarzut nieważności postępowania, który Sąd Najwyższy rozważa z urzędu. Jednakże takie

rozważenie byłoby konieczne, gdyby w kasacji przytoczono jej podstawy i Sąd Najwyższy przystąpił do jej rozpoznania. W sytuacji, gdy kasacja podlega odrzuceniu, Sąd Najwyższy jest zwolniony od rozważania z urzędu nieważności postępowania jako ewentualnej przesłanki uchylenia zaskarżonego orzeczenia, gdyż przepis art. 393<sup>11</sup> k.p.c. ma zastosowanie tylko w wypadku przystąpienia do rozpoznawania kasacji, co zależy od skutecznego jej wniesienia (postanowienie z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97, OSNC 1997 nr 8, poz. 114 ).

Z tych względów kasacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393<sup>7</sup> § 2 w związku z art. 393<sup>5</sup> k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 98 § 1 k.p.c.